

SENTÈNCIA 2000-49 DE 13 DE NOVEMBRE DE 2000

DUANA – RETENCIÓ DE VEHICLES. L’administració pot legítimament condicionar el retorn del vehicle al pagament de la sanció.

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La societat E.A.L. SA. va interposar recurs contra la resolució del Govern de data 21 d’abril de 1999 desestimant el recurs de reposició formulat contra el Decret núm. 16/C/98 del mateix Govern, per mitjà de la qual s’acordava el retorn d’un vehicle amb la condició de que el Sr. G. portés a terme el pagament efectiu de l’import de la sanció de 858.990 pessetes.

2.- En la sentència del 27 d’abril de 2000, el Tribunal de Batlles ha estimat la demanda formulada en nom i representació de la societat mercantil E.A.L. S.A. i ha declarat nul de ple dret la part del Decret relatiu a la imposició d’una sanció de 858.990 pessetes.

3.- En el seu recurs d’apel·lació de data 13 de juliol de 2000, el M.I. Govern manifesta principalment:

- que l’Administració es troba legitimada per les disposicions de la Llei, i en defecte de fer-se efectiu el pagament de la sanció, pot legítimament condicionar el retorn del vehicle al pagament de la sanció com ha succeït en el present cas.

El M.I. Govern demana, en conseqüència:

- la nul·litat de la decisió de condemnar el Govern al pagament de les costes processals i declarar la retenció del vehicle propietat de la societat E.A.L., efectuada pel Govern fins a la data 2 de desembre de 1999 ajustada a dret.

4.- En la seva contesta de data 28 de juliol de 2000, la societat E.A.L. S.A. manifesta que “la segona petició del M.I. Govern no procedeix com extra-tempora puix no va ésser objecte de cap “petitum” reconvençional per part de l’administració en primera instància i que no es pot formular ara en aquest nivell processal.”

Quant a la imposició de les costes, la societat en demana la confirmació.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l’article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- En segona instància, el Govern demana que la retenció del vehicle Renault Megane matricula ****, propietat de la societat E.A.L., efectuada pel Govern fins a la data 2 de desembre de 1999 es declari ajustada a dret. El Govern demana igualment la nul·litat de la decisió de condemnar el Govern al pagament de les costes processals.

Tercer.- Sobre la legalitat de la retenció del vehicle.

Convé de remarcar, en primer lloc, que la mesura de retenció no es pot considerar com una sanció, sinó que ha de ser considerada com una simple mesura cautelar.

Per apreciar la legalitat d'aquesta mesura, convé de combinar les disposicions dels articles 8-5 i 13-1 de la llei del dia 4 de març de 1999.

L'article 8-5 preveu que "no es comissaran els vehicles de transport públic o de lloguer", però el text precisa, "sense perjudici de l'aplicació de les disposicions en matèria de retenció". El procediment de retenció està reglamentat per l'article 13-1 de la mateixa llei, segons el qual: "En el cas d'una infracció flagrant i de no fer-se efectiu l'import de la sanció, els agents de Duana retenen la mercaderia objecte de frau així com el mitjà de transport emprat fins que es dugui a terme el pagament efectiu de la sanció".

Resulta per tant de l'aplicació literal d'aquests texts que la mesura de retenció del vehicle era legal, en les circumstàncies d'aquest cas.

Quart.- Sobre el pagament de les costes:

Tenint en compte la interpretació dels texts abans esmentada, no queda establert que el Govern hagi obrat amb temeritat.

En conseqüència no s'aprecien circumstàncies determinants d'una especial condemna al pagament de les despeses d'ambdues instàncies.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Estimar parcialment el recurs d'apel·lació presentat pel M.I. Govern.

Segon: Revocar parcialment la sentència recorreguda i declarar que la retenció del vehicle era ajustada a dret.

Tercer: Anul·lar la decisió de condemnar el M.I. Govern al pagament de les costes processals.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.